

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/845/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613204371
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613204371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu P. P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/XX, X.Š. M., zast. U. F. F., advokát, Y. X, X. A. Q., proti žalovanej U. B. D., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX/XX, X. M., zast. U. D. D., advokátom, M. XX, F., o zaplatenie 33 913 € s prísl., o odvolaní oboch účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 10C/32/2013-67 z 26.6.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyslovil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 10 583,44 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaná uviedla k žalobe, že dom postavila sama za vlastné prostriedky, stavali ho ľudia, ktorým za to riadne zaplatila, finančné prostriedky mala z predaja štvorizbového bytu v Poprade a štvorizbového bytu v Levoči a vzala si aj hypotekárny úver 1 000 000,- Sk, ktorý doteraz spláca. Rodinní príslušníci za práce na stavbe dostali zaplatené, neboli to len príbuzní žalobcu, ale aj jej brat a švagor a aj cudzí ľudia. O tom, že by žalobca mal nejaké finančné prostriedky nevedela, k nej sa prisťahoval v novembri 2002 po narodení dieťaťa s tým, že jej bude pomáhať. Doklady jej zmizli. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že od bratov dostal dedičstvo okolo 17 000 €, tak žalobca je z 11 detí a pochybuje, že by mal takýto podiel na dedičstve a žalovaná vzniesla námietku premlčania, uviedla že dom bol dokončený pred uzavretím manželstva, zo strany žalobcu išlo o investíciu do cudzej veci a premlčacia lehota začala plynúť nasledujúci deň po investíciách. Subjektívna premlčacia lehota k vydaniu bezdôvodného obohatenia je dvojročná a ak investície boli v roku 2004 k premlčaniu došlo v roku 2006. Otázka bývania či rozvodu manželstva nemá vplyv na beh premlčacej lehoty. Čo sa týka investícií vo výške 13 913 € za nákup materiálu, špecifikované v žalobe, považuje za premlčané. Čo sa týka sumy 20 000 € uplatnenej ako splácanie úveru, v tomto prípade by išlo o platenie peňazí za trvania manželstva a toto malo byť vyporiadané v rámci BSM. Vzhľadom k tomu, že vyporiadanie BSM bolo právoplatne skončené, rozhodnutiu v tejto veci bráni prekážka rozhodnutej veci res judicata a preto v tejto časti navrhla konanie zastaviť.

Súd z rozhodnutia súdu sp. zn. 8C/63/2013 zo dňa 15.7.2013 mal súd preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, predmetom ktorého nebol hypotekárny úver. Súd konštatoval, že vyporiadava len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Účastníkom nemožno vnucovať určitý spôsob vyrovnania, ak teda podajú návrh na vyporiadanie len časti spoločného imania, súd je týmto rozsahom viazaný a môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý účastníci výslovne urobili

predmetom vyporiadania. Preto nejde o prekážku rozhodnutej veci ani o premlčaný nárok a súd sa touto časťou žaloby musel zaoberať.

Banka na výzvu súdu oznámila, že počas manželstva, teda za obdobie od 17.3.2006 do 23.1.2012 bolo na úverový účet uhradené spolu 21 166,88 €. Žalobca od začiatku uzavretia manželstva sa staral o spoločné dieťa, poberal rodičovský príspevok, ktorý potom aj s príjmami z pracovného pomeru išli na spoločný účet. Súd citoval § 149, § 150 O.z. a dôvodil, že účastníci spoločne hospodárili a spoločne sa podieľali na úhrade tohto úveru a nie je dôvod korigovať ho, súd vychádzal z toho, že žalobca sa rovnakou mierou podieľal na úhrade nákladov a preto zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi polovicu zo sumy uhradeného úveru počas manželstva a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Súd zamietol aj návrh na úhradu úrokov z omeškania, nakoľko predmetom výzvy zo dňa 29.7.2012 nebolo splácanie úveru, takže žalobca nepreukázal, že žalovaná sa dostala do omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko účastníci konania mali vo veci úspech čiastočný.

V podanom odvolaní žalobca žiadal napadnutý rozsudok zrušiť. Podal odvolanie čiastočne, ktoré sa týka druhého a tretieho výroku rozsudku, lebo bol spokojný s priznaním istiny podľa prvého výroku rozsudku súdu prvého stupňa. Minutie svojich finančných investícií do rodinného domu č. XXX Q. X. M. má aj ďalšiu nevyčísliteľnú hodnotu aj samotná hodnota vykonaných prác na výstavbe rodinného domu, ktorý staval on s jeho príbuznými a to ešte pred uzavretím manželstva od konca marca 2003 do októbra 2004, navrhoval aj vypočítať svedkov. Teda z jeho strany išlo o investíciu do cudzej veci z nasledovných dôvodov:

Pôvodná bola projektová dokumentácia a stavebné povolenie vystavené na oboch účastníkov (viď príloha v spise), ale po následnej zmene bola projektová dokumentácia vystavená už iba na žalovanú ako aj stavebné povolenie. Zmena nastala na podnet žalovanej a spočívala v tom, že rozhodli sa spoločne vziať úver na dokončenie rodinného domu. Avšak po rozhovore s riaditeľom pobočky banky v Spišskej Novej Vsi bol presvedčený, že úver nemôže zobrať spoločne ako druh a družka, pokiaľ nie sú manželia. V súčasnosti po overení zistil, že táto skutočnosť, je nepravdivá, bol uvedený do omylu. Úver mohol byť daný aj keď neboli zosobášený a stavebné podklady nebolo treba meniť, t.j. meniť v prospech žalovanej. Žalovaná má vysokoškolské vzdelanie v odbore právo a tieto jeho vyššie uvedené investície s ním nevysporiadala v čase, keď spolu žili ako druh a družka, ani počas manželstva a ani po rozvoze manželstva na základe výzvy zo dňa 29.7.2012 (viď. príloha), na ktorú žiadnym spôsobom nereagovala teda nikdy nenavrhla, aby aj on mal podiel na spoluvlastníctve rodinného domu.

Naproti tomu v odvolaní žalovanej, táto žiadala výrok o náhrade trov konania zmeniť a jej priznať trovy konania, v časti o zaplatenie istiny 10 583,44 € z titulu úveru zaplateného počas trvania manželstva zmeniť rozsudok a konanie zastaviť. Rozsudok je nesprávny, žalobca sa domáhal viacerých nárokov. Polovica na stavbu domu mu nepatrí. Rozsudok je nesprávny, lebo už bolo vyporiadané spoluvlastníctvo manželov 8C/63/2003 OS Spišská Nová Ves. Ak dôjde k vyporiadaniu ide o res iudicata, rozsudok je vykonateľný. Prvostupňový súd o tomto nároku nemal podľa nej vôbec konať rozhodnutie nemal vydávať a mal konanie zastaviť.

Odvolačný súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. aj napriek skutočnostiam, ktoré píše v odvolaniach obaja účastníci konania, ide o rozsudok vecne správny, presvedčivý a zákonný, odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi uvedenými v rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

So zreteľom na § 213 ods.1, 2, 3 O.s.p. odvolací súd pripojil spis okresného súdu 19C/172/2013, ktorý obsahoval spis 8C/63/2013 a zistil, že predmetný úver nebol predmetom vyporiadania BSM účastníkov konania.

V uvedenom konaní 8C/63/2013 uznesením zo dňa 15.júla 2013 bol schválený zmier účastníkov a týmto zmirom bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania, uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Žalobca sa týmto vyporiadal s bývalou manželkou na mase BSM.

Je pochopiteľné, že odvolacie námietky u oboch účastníkov sú subjektívneho charakteru a navrhujú rozhodnúť podľa ich názorov a pocitov.

Obe odvolania sú bez právnej relevancie a neopodstatnené. Vzhľadom na dikciu ust. § 149, § 150 O.z. so zreteľom na námietky v odvolaní, bola posudzovaná odvolacím súdom správnosť a zákonnosť postupu súdu prvého stupňa, jeho presvedčivé dôvody, že predmetný úver je potrebné vyporiadať. Obaja účastníci konania sa rovnakou mierou podieľali na úhrade nákladov, a preto bolo potrebné pri spoločnom hospodárení zaviazat' žalovanú, aby polovicu úveru vyplatila žalobcovi, počas manželstva, t.j. od 17.3.2006 do 23.1.2012 bolo na úverový účet uhradené spolu 21 166,88 €, žalobca nepochybne od začiatku uzavretia manželstva sa staral o spoločné dieťa, poberal rodičovský príspevok, ktorý potom aj s príjmami z pracovného pomeru išli na spoločný účet. Je jednoznačné a vyplýva to zo skutkového stavu, že z tohto účtu sa hradil úver poskytnutý žalovanej. Keďže účastníkom nemožno vnucovať určitý spôsob vyrovnania, ak teda podajú návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo i len sčasti ich spoločného majetku, každým návrhom a teda aj takýmto návrhom je viazaný aj súd. Súd bol viazaný rozsahom navrhnutého majetku v BSM, a preto vyporiadal len majetok, ktorý uviedli účastníci konania v konaní o vyporiadania BSM, ktoré skončilo súdnym zmirom.

Správne konštatoval súd prvého stupňa, že v žiadnom prípade v riešenej veci nejde o res iudicata a ani o premlčaný nárok tak ako namietala žalovaná, súd sa s touto časťou žaloby ani nezaoberal.

Ostatné námietky nie sú v konaní o vyporiadani investícií z predmetného úveru právne bezvýznamné.

Keďže súd prvého stupňa rozhodol zákonne aj vo výroku o trovách konania, odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a o odvolacích trovách rozhodol podľa § 214 ods.1, § 142 ods.1 O.s.p., lebo mal úspech žalobca, ale jeho trovy sú neúčelné v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.